

عنوان مقاله:

پشتوانه های ادبی و فرهنگی در غزل های محمد علی بهمنی

محل انتشار:

همایش ملی پژوهش های شعر معاصر فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

قدرت اله ضرونی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید چمرن اهواز

خلاصه مقاله:

محمدعلی بهمنی یکی از غزل سراپان روزگار معاصر است که به همراه شاعرانی مانند حسین منزوی، سیمین بهبهانی و... جزو شاعران بزرگ و جریان ساز عرصه ی غزل نو به حساب می آید. نام بهمنی عمدتاً با قالب غزل گره خورده است؛ اگرچه او در قالب های دیگری مثل؛ مثنوی، نیمایی و سپید نیز طبع آزمایی کرده؛ اما بیشتر شهرت و محبوبیت او مدیون غزل های نو اوست که در بستر زبانی نرم و تغزلی در جریانند. غزل های بهمنی جزو غزل هایی است که در آنها صمیمیت عاطفی و احساسات عاشقانه در درجهی نخست اهمیت قرار دارد و در نگاه نخست نیز همین خصیصه است که در غزل هایش به شکلی بارز خود را نشان می دهد. مساله ای که در این پژوهش در پی بررسی آن هستیم؛ این است که در غزل های سرشار از عاطفه و احساس بهمنی تا چه حد پشتوانه های فرهنگی و ادبی مجال بروز و ظهور داشته اند به عبارتی عمق دانش شعری و مطالعاتی بهمنی و پشتوانه های فکری او تا چه حد در غزل هایش بازتاب داشته است عمده ترین منابع و آبشخورهای فرهنگی ادبی بهمنی چیست یافته های این پژوهش نشان می دهد که بهمنی تا آنجا که توانسته است، در پس غزل های عاطفی و روان خود، از پشتوانه های فرهنگی و ادبی ایران؛ مثل شاهنامه، غزل های حافظ و شعر دیگر شاعران مطرح و نیز پاره ای از اشارات تاریخی بهره گرفته است تا به غزل های خود عمق و غنای بیشتری ببخشد.

کلمات کلیدی:

غزل، محمد علی بهمنی، پشتوانه های فرهنگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/727825>

